

ת"פ 51966/08/16 - מדינת ישראל נגד שחר צנגאוקר

בית משפט השלום בבאר שבע

ת"פ 51966-08-16 מדינת ישראל נ' צנגאוקר(עציר)
תיק חיצוני: 17129/2016

לפני	כבוד השופט אמיר דורון
מאשימה	מדינת ישראל ע"י המתמחה רפי שמואל
נגד	
נאשם	שחר צנגאוקר ע"י ב"כ עו"ד ל. חיימוביץ'

החלטה

בקשה לביטול כתב האישום בטענה שאינו מגלה עבירה.

רקע

1. תמצית טיעוני הנאשם:

הנאשם, שכפר בכתב האישום במועד העלאת הטענה, טען כי כתב האישום אינו מגלה עבירה. לביסוס עמדתו זו, ציין הנאשם כי בסעיף 1 בכתב האישום, נטען כי הטבלט (שנתפס אצל הנאשם מאוחר יותר) (הטבלט), הושאל לו כדין על ידי המתלונן, זאת בתקופה שבין יום 10.1.16 לבין יום 17.1.16. מנגד, בסעיף 2 בכתב האישום, יוחסה לנאשם עבירה של החזקת רכוש חשוד כגנוב, זאת ביום 12.1.16 עת החזיק בטבלט.

נוכח האמור, ונוכח ניסוחו של כתב האישום, עתר הנאשם לביטול האישום נגדו.

2. תמצית טיעוני המאשימה:

בפתח דבריה, הסכימה המאשימה כי קיים בלבול בניסוח עובדות כתב האישום, ועתרה לתיקונו. לדידה, צריך היה להיות רשום כי הטבלט נמסר לנאשם בין יום 10.1.16 ליום 12.1.16, נתון שיש בו כדי להלום את גרסת המתלונן מחד, והעובדות העולות מהראיות שבתיק מאידך.

הפנתה לגרסת המתלונן, בה טען כי גרסת הנאשם לפיה רכש את הטבלט מערבי תמורת 50 ₪, הינה גרסה שקרית, והיות והוא מכיר את הנאשם מהכלא, הסכים לתת לו את הטבלט לשעה. לפי אמירה זו של המתלונן, סוברת המאשימה כי תצליח להוכיח את יסודות העבירה, ובשים לב כי הנאשם נתפס כשהטבלט בידו, נעול לשימוש ומוגן בקוד בשפה הרוסית.

המאשימה סבורה כי ניתן היה לבסס כתב אישום חמור יותר בעבירה של גניבה, ומכל מקום, ההחלטה בבקשה כאמור, אמורה להיות מועברת לשופט שידון בתיק כתיק עיקרי, ולאחר שיתרשם מהראיות שבו, ולא יסתפק בקריאתו בלבד.

דין והכרעה:

3. תיקון כתב האישום

כאמור, עתרה ב"כ המאשימה לתיקון ניסוח כתב האישום. בנסיבות אלו, בטרם יבחן בית המשפט הבקשה לקביעה כי כתב האישום אינו מגלה עבירה (**הבקשה**), בקשה הנסמכת על לשון כתב האישום, יש לבחון האם יש להיעתר לבקשה לתיקון כתב האישום, והרי יש בכך כדי להשליך, לכל הפחות באופן תיאורטי, על מהות הבקשה.

ככלל, לאחר כפירת הנאשם במיוחס לו, תוכל המאשימה לתקן את כתב האישום באישור בית המשפט בלבד.

הבחינה הנדרשת עובר למתן האישור או שלילתו, היא האם התיקון, ככל שיאושר, יקפח הגנת הנאשם.

נדמה, כי אין חולק שבשלב מקדמי זה, בו מצוי התיק, בטרם נשמעה כפירה מפורטת של הנאשם, ובטרם נחקר ולו עד אחד, אין סיבה להניח שתיקון כתב האישום, באופן המבוקש על ידי המאשימה, יגרום נזק לנאשם, או יימנע ממנו לנהל הגנתו כראוי.

לעניין זה ראה האמור בע"פ 7953/12 פלוני נ' מדינת ישראל (פורסם במאגרים) (27.6.13);

"כמו כן, סבורני כי אין בתיקונים של כתב האישום כדי לקפח את הגנתו של המערער. בדין קבע בית משפט קמא, בהתאם להוראת סעיף 92(א) לחוק סדר הדין הפלילי, כי התיקון נעשה בשלב מוקדם, בטרם החלה המתלוננת להעיד ובטרם נשמעו ראיות כלשהן (...). לבא-כוח המערער ניתנה האפשרות לחקור את המתלוננת שהייתה העדה המרכזית לגבי אישום זה. מכאן, שנקבע שלא נגרם כל נזק מהותי או דינוי למערער כתוצאה מן התיקון."

משכך, בנסיבות העניין, ונוכח מהות התיקון המבוקש, ומאחר ומתרשם אני כי לא יעלה הדבר כדי פגיעה, ולו מזערית, ביכולת הנאשם להגן על עצמו, אני נעתר לבקשה ומורה כי כתב האישום יתוקן כך שבסעיף 1 בו, ירשם: **"בין התאריכים 10-12.1.16"**.

4. האם כתב האישום מגלה עבירה:

בסוגיה זו, יש להזכיר מושכלות יסוד בטרם נבחן הטעון בחינה.

עמוד 2

על כתב האישום, בניסוחו, לכלול שלוש יחידות. האחת: היא היחידה בה מפורטות העובדות הרלוונטיות; השנייה: סעיפי החיקוק אותם הפר הנאשם על פי הנטען, ויחידה שלישית: רשימת העדים.

שתי היחידות הראשונות, הן היחידות שבלב כתב האישום, ותוחמות את הדיון המשפטי והעובדתי.

כשבית המשפט נדרש לקבוע האם יש בשתי היחידות הראשונות, כדי ביסוס נדרש לקיום עבירה, הרי שמניח הוא כי הנאשם יתגונן במישור העובדתי ביחס לנטען ברכיב העובדות, בעוד שבאשר לרכיב המשפטי הגלום ביחידות אלו, הרי שנקבע כבר בפסיקה (לעניין זה ראה האמור בע"פ 70119/08 **מדינת ישראל נ' חברת מל"מ מערכות בע"מ** (23.7.08), כי העובדות צריכות לשקף את כל רכיבי העבירה לרבות הרכיב הנפשי, באופן שהוכחתן - תצביע על ביצוע העבירה ע"י הנאשם.

אין נוסחה מסוימת שהיא, ורק היא, תתקבל כמשקפת את הרכיב הפיזי או הנפשי, ובלבד שמקריאת כתב האישום ניתן יהיה להבין מהו המעשה הפיזי נושא האישום ומהי הכוונה הפלילית שנלוותה אליו (וראה לעניין זה גם האמור ע"פ 797/81 **מדינת ישראל נ' מצרי** פ"ד לו(3) 43, 45-46).

ניתוח משפטי זה, מסור להכרעתו של בית המשפט. הדברים, כאמור, הם בבחינת מושכלות יסוד.

לעניין זה ראה האמור ברע"פ 2581/14 **אסף יקותיאל ואח' נ' מדינת ישראל** (פורסם במאגרים) (12.2.15)

"יוצא, כי כתב האישום נדרש להכיל את העובדות ואת העבירות, אך אין הוא נדרש לפרט את האופן בו מבססות העובדות את יסודותיהן של העבירות. ניתוח משפטי זה מסור להכרעתו של בית המשפט. התביעה אינה נדרשת לעמוד בכתב האישום על ההנמקה המשפטית, וממילא אין בית המשפט נדרש לתור אחר ההנמקה זו בתכני כתב האישום."

כאשר בוחנים את האמור בכתב האישום, לאחר תיקונו, ניתן ללמוד כי הנאשם קיבל מהמתלון את הטבלט בין יום 10.1.16 ליום 12.1.16.

הטענה העולה בכתב האישום, כי הנאשם קיבל את הטבלט כדי לבדוק את מצב החשבון שלו (של הנאשם), עזב את המקום בו קיבל הטבלט כאמור, בטענה כי הולך לחפש נקודת WIFI, ולא שב.

ביום 12.1.16 בשעה 15:15, נטען כי החזיק הנאשם את הטבלט בידועו שהוא גנוב.

נדמה כי ניסוח כתב האישום יכול היה להיות ברור יותר, אך גם מהעולה בו כעת, ניתן להסיק את הנדרש בשלב היולי זה, ולפיו החזיק הנאשם ברכוש (הטבלט), שלא ניתן לומר עליו שקיבלו כדין.

עצם העובדה כי בכתב האישום מתואר מצב דברים בו השאיל המתלון לנאשם את הטבלט, למטרה מסוימת, וזה נעלם עימו ולא שב, יש בה כדי להניח את הדעת שבמועד בו נתפס הנאשם עם הרכוש, הוא החזיקו שלא כדין. המעשה הפיזי ברור, וכך גם היסוד הנפשי המיוחס לנאשם.

ככל שבמהלך ניהול התיק, יתגלו עובדות חדשות, או נתונים סותרים, יכול ומשקל אמירות אלו, המופיעות כעת בכתב האישום ישתנה. אלא שבשלב זה, בו בוחן בית המשפט את הדברים ביסוד המשפטי שלהם, ובוחן הוא האם מגלים עבירה, נדמה כי אין מקום לקביעה לפי כתב האישום, לאחר תיקונו, אינו מגלה עבירה.

נוכח האמור, איני נעתר לבקשה לבטל את כתב האישום מחמת הטענה כי אינו מגלה עבירה.

הדיון הקבוע בתיק ביום 18.9.17 נותר על כנו. ככל שלא יגיעו הצדדים להבנות במועד זה, יועבר התיק למותב שישמע אותו כתיק עיקרי.

תיק החקירה הושב היום לנציג המאשימה המתמחה רפי שמואל באולם בית המשפט, ביחד עם עותק החלטה וז.

המזכירות תודיע לצדדים על ההחלטה.

ניתנה היום, י' תמוז תשע"ז, 04 יולי 2017, בהעדר הצדדים.